

Natten då Maria var vaken

Maria kunde inte sova mer den natten ängeln hade besökt henne. Det var något som förbryllade henne, något som hon inte riktigt kunde sätta fingret på. Det var naturligtvis något enormt hon hade fått veta, att hon skulle föda en kung. Hon skulle föda den Högstes son. Ändå var det inte det som förbryllade henne, inte mest. Att hon skulle föda barn utan att någonsin ha haft en man var naturligtvis också något otroligt. Det borde ju egentligen inte vara möjligt, men Maria hade alltid tänkt att för Gud var ingenting omöjligt. Eftersom hon var säker på att ängeln var Guds budbärare accepterade hon budskapet. Hon såg på sig själv som Herrens tjänarinna och hon visste att Gud var kapabel att genomföra det ingen människa trodde var möjligt. Så det var inte heller det som förbryllade henne. Inte mest.

Maria gick ut genom dörren och lät den svala nattluften omsvepa henne. Hon var klarvaken, och hon var fortfarande förbryllad. Hon förstod att det kunde bli svårt att tala med Josef, hennes trolovade, om det ängeln hade sagt. Även om han var en gudfruktig och god man så hade han kanske närmare till tvivel än hon. Han var en så praktisk människa. Han visste mer om hur man hanterade snickarverktygen än om hur man lyfte sina händer och bad till Herren. Men det var inte det heller som fick henne att fundera. Maria kände tillit och lugn, hon var säker på att hon så småningom skulle kunna förklara för Josef.

Maria slog armarna om sig. Hon frös en smula och funderade på att gå in igen och försöka sova. Hon såg upp mot den mörka himlen, och hon såg stjärnorna som täckte den. ”Tänk, så långt bort stjärnorna är”, tänkte Maria. ”Tänk så liten en människa ändå är.” Och det var när hon stod där, mitt i natten i staden Nasaret, och såg upp mot himlen som hon plötsligt kom på vad det varit som förbryllat henne. Det var att hon skulle användas av Gud. Just hon. Maria från Nasaret. För en människa är så liten, bara en liten fläck i Guds stora, fantastiska värld. Så liten att hon egentligen aldrig skulle kunna tillföra någonting till Guds underbara skapelse. Och ändå, tänkte Maria, och ett leende spred sig över hennes läppar. Ändå kan varje liten människa användas av Gud. Ingen människa är bortglömd av Gud.

Trots att Gud har gjort hela den stora, ljuvliga och skrämmande världen, så har Gud ändå tid med varenda liten människa på hela jorden. Gud har användning för varenda liten människa på hela jorden. Det var förbryllande, tänkte Maria. Förbryllande, svindlande – och alldeles fantastiskt. Precis som Gud har skapat varenda liten stjärna och gett den en plats på himlen, så har Gud skapat varenda liten människa och gett henne en plats på jorden, en plats i livet, och en plats i Guds alltid välkomnande famn.

Maria kunde inte sova mer den natten ängeln hade besökt henne.

Charlotte Fryklund, präst i Svenska kyrkan

Texten är hämtad från ”Tankar inför helgen” www.svenskakyrkan.se